

NOSTRADAMUS JA HÄNEN ENNUSTUKSENSA, I

Pekka Ervastian esitelmä 14.1.1923

Lapsuuteni muistojen joukossa on eräs mielikuva. Olin saanut sen lukemalla jotain nuorisokirjaa, muistaakseni sellaista, jossa puhutaan kaikenlaisista nuorisoleikeistä. Tämä mielikuva on kuva maagikosta, loitsijasta, tietäjästä, joka on puettuna suureen väljään viittaaan ja viitta koristettuna jos jonkinlaisilla salaperäisillä kabbalistisilla kuvioilla ja merkeillä, kirjaimilla ja numeroilla. Päässä on hänellä sokeritopan muotoinen hattu, siinäkin kaikenlaisia salaperäisiä kuvioita. Oikeassa kädessä sitten taikasauva. Tämä olento nyt viittaa kädellään ja saa mitä ihmeitä tahansa aikaan. Tähän mielikuvaan yhdistyi fantasiassani nimi Nostradamus ja minä en nyt näin vanhana ollessani enää pääse selville siitä, minkätähden tämä mielikuva sai sen nimen. Se nyt joka tapauksessa merkitsi sellaista merkillistä maagikkoa, jolla oli mikä valta tahansa luonnonvoimien ja ihmisten yli. Ja myöhemmin Nostradamus tuli mielikuvituksessani merkitsemään – voisi sanoa vähän rumalla sanalla – humbuugimestaria, oikein sellaista salonkitaikuria, jonka taitoon ei suinkaan ole luottamista. Tällainen silmäkääntäjä oli mielessäni sitten pitkin matkaa semmoinen, jota nimitin Nostradamukseksi. Sillä itse tuo nimitys kaikui korvissani niin salaperäisen merkillisenä. Semmoinen ihminen ei voinut olla muuta kuin suuri loihtija, oli sitten hänen taitonsa kuinka teennäistä tahansa. Kirjallisuudessa tietysti kyllä esiintyy muita ihmisiä, joilla on nimi Nostradamus. Mainitsehan Goethekin Faustissaan, kuinka Faust, kun hän aikoo manata henkiä, niin hän itse Nostradamuksen avulla lähtee niitä manaamaan ja silloin hän on hyvässä turvassa. Nostradamuksen nimeen on muutenkin kirjallisuudessa liittynyt tuollainen maagillinen kaiku, tuommoinen kuva tietäjästä, joka sitten tietysti ihmisten mielestä on aivan tuulesta temmattu.

Emmehan me sivistyneessä maailmassa usko mihinkään magiaan eikä loitsuihin emmekä yliluonnollisiin voimiin. Me tiedämme, että se kaikki on vain sellaista hauskuutta, sillä tietysti on taikatemppujen tekijöitä, jotka esiintyvät ihmisille ja he osaavat hyvin taitavasti esittää ties mitä, mutta sehän on tunnettujen luonnonvoimien avulla eikä suinkaan mitään yliluonnollista tietä. Sentähden, jos ihmiset ovat Nostradamuksen nimen kuulleet, niin he liittävät tähän tuollaisen taikurin kuvan, joka ei ole mistään kotoisin. On myös ollut liikkeellä jos ei niin paljon Suomessa, niin ulkomailla kaikenlaisia pieniä vihkosia, joissa on vedottu Nostradamukseen ja jotka usein ovat esiintyneet hänen nimelläänkin, niin että se on joutunut aivan huonoon huutoon. Nyt on kuitenkin sivistyneessä maailmassa aivan meidän päivinämme tai viime vuosikymmeninä tapahtumassa täydellinen käänös tässä asiassa. Jotkut oppineet miehet ovat siellä täällä ryhtyneet tutkimaan Nostradamuksen historiaa ja ennenkaikkea sitä seikkaa, onko hän todella ollut kuuluisa ennustaja ja loihtija ja he ovat tutkimuksessaan tulleet aivan ihmeellisiin johtopäätöksiin, sillä Nostradamus ei ole mikään keksitty nimi ja se on todella ihmisen nimi, siitä ihmisestä on jäänyt muistoksi varsinkin hänen maanmiestensä kesken, että hän oli merkillinen ennustaja ja profeetta. Hän oli ranskalainen ja sentähden häntä on nimitetty Ranskan kansallisprofeetaksi. Ja hänelle ovat kaikki tähän saakka nauraneet. Ne oppineet, jotka osaksi Ranskassa, osaksi Saksassa ja Pohjoismaissa ovat antautuneet tutkimaan Nostradamuksen ennustuksia, ovat kuitenkin kaikki tulleet siihen tulokseen, että Nostradamus oli ihmeellisimpiä ilmiöitä, mitä ihmiskunnan historiassa tunnetaan. Nostradamus on ollut ehkä salaperäisin ihminen, mikä maan päällä on esiintynyt, niin merkillinen olento, että me emme osaa häntä ollenkaan ymmärtää. Mutta jotta vähänkin saisimme hänestä käsitystä, niin täytyy muistaa, että hän oli aivan tavallinen ihminen ja sängen kuuluisa ja tunnettu, mutta ennenkuin

ryhdymme tarkastamaan hänen ennustuksiaan, on meidän välttämätöntä tutustua hänen elämäänsä.

Kuka oli Nostradamus? Hän oli ranskalainen, syntyi Provencen ihanassa, aurinkoisessa maassa joulukuun 14. päivänä vuonna 1503. Hän syntyi pienessä Saint Rémy'n kaupungissa, jossa hänen isänsä oli notaarina. Hänen isoisänsä oli ollut lääkäri ja äitinsä isä myös. Kuten tiedämme olivat lääkärit siihen aikaan oppineimmat ja viisaimmat ihmiset yleensä ja tiedämme, että se käsitys on periytynyt meidänkin päiviimme saakka niin, että lääkäriä pidetään oppineimpana ihmisenä. Hänen isänsä nimi ei ollut Nostradamus, sillä tämä on latinalainen käännös, vaan de Nostre-Dame ja hän oli aatelissukua. Pojan nimi oli Michel eli Mikael de Nostre-Dame. Hän joutui aivan pienenä äidinisänsä holhouksen alaiseksi. Hän vaikutti poikaan ja hän oli hyvin viisas ihminen ja opetti pikku Michelille paljon sellaista, mitä toiset eivät ollenkaan tienneet, niin että poika aina hämmästytti toisia lapsia merkillisillä tiedoillaan. Hän ei uskonut ollenkaan mitä toiset uskoivat. Hän osasi selittää, että maa on pallo ja että se liikkuu. Hän osasi selittää ilmiöitä taivaalla ja häntä pidettiin aivan merkillisenä lapsena. Eiväthän hänen tietonsa meidän käsityksemme mukaan olleet niin päteviä, mutta hän oli joka tapauksessa paljon edistyneempi kuin silloiset aikalaiset. Hän kävi koulua Avignonissa ja siellä hän luki filosofiaa ja retoriikkaa ja astronomiaa ja kun hän oli lopettanut koulunkäyntinsä, meni hän yliopistoon jatkamaan opintojaan. Siellä hän tutki lääketiedettä aikoen lääkäriksi niinkuin molemmat isoisänsä. Ja siellä hän luki hyvin suurella menestyksellä, mutta omituinen luonne kun oli, niin hän yhtäkkiä heitti pois yliopistoluvut ja lähti pois Montpellierestä. Mistä syystä? Sentähden, että rutto oli puhjennut Ranskassa, tuo ns. musta surma, eli charbon provencelles, provenselainen hiili. Se joka sai tämän taudin ja jos hänessä esiintyi mustia täpliä etupuolella, niin hän oli varmasti kuoleman oma, mutta jos ne esiintyivät selässä, niin saattoi hän pelastua. Nuori Nostradamus päätti lähteä ulos maailmaan

etsimään sairaita ja oppimaan sillä tavalla lääketiedettä. Ja hän kulki Etelä-Ranskassa neljän vuoden aikana. Rutto ei tietenkään kestänyt niin kauan, mutta hän liikkui ihmisten parissa ja oppi parantamaan. Ja sitten hän äkkiä neljän vuoden kuluttua tuli takaisin yliopistoon ja pyysi taas päästäkseen sinne opiskelemaan mihin yliopisto suostui. Ja hän suorittikin lääketieteen tohtorin tutkinnon vuonna 1529 eli 26 vuoden ikäisenä mitä loistavimmin arvosanoin. Häntä tutkinut professori sanoi, että hän oli aivan loistava ja erikoinen ja tietää kaikki asiat. Ja ylioppilaat pyysivät, että hän jäisi heille professoriksi ja niin Nostradamus nimitettiin professoriksi, niin nuori kuin hän olikin ja opetti hän yliopistossa sitten jonkin aikaa. Mutta hänen henkensä paloi muualle. Hän ei löytänyt mitään tyydytystä siitä, että hän yliopiston auditoriumissa opetti ylioppilaille tietojaan. Hän tahtoi liikkua elämässä ihmisten parissa ja tehdä hyvää. Sentähden hän jätti paikkansa ja lähti ulos maailmaan. Silloin oli eräs hyvin kuuluisa oppinut Agen'in kaupungissa Rhône-joen varrella Jules César Scaliger, joka käski Nostradamuksen luoksensa ja pyysi, että hän tulisi sinne asumaan ja näin oli siinä pienessä kaupungissa kaksi kuuluisaa miestä, josta kaupunki tietysti oli ihastuksissaan ja lahjoitti heille eläkkeitä ja etuja. Mutta he vaan paransivat sairaita ja siellä meni myöskin Nostradamus naimisiin. Hän oli onnellisessa avioliitossa, sai kaksi lasta ja vietti kaksi vuotta tällaista hiljaista elämää. Sitten hänen lapsensa äkkiä kuolivat ja sen perästä myöskin hänen vaimonsa. Silloin hän oli taas yksin maailmassa ja hän lähti ja 12 vuotta kierteli kautta maailman kaikissa Ranskan kolkissa ja Pohjois-Italiassa. Hänellä oli hirmuisen paljon potilaita ja tuli kuuluisaksi lääkärinä. Mutta 12 vuoden kuluttua tutkittuaan paljon – hän kirjoitti myös muistiin, mitä hän oli oppinut ja kirjoitti esim. kirjan siitä, kuinka kaikenlaisia hyviä salvoja ja puutereita ja pulvereita kauneutta varten laitetaan ja myös toisen kirjan hän kirjoitti, mitenkä kaikenlaisia kakkuja ja karamelleja ja konfekteja valmistetaan. Hän ei siis tahtonut itse saada voittoa näistä tiedoistaan, vaan

ilmoitti ne kaikille. Taas hän aikoi asettua rauhaisaan elämään. Hän oli silloin Marseillesissä. Mutta kun eräs ystävä sai tietää, että Nostradamus aikoi ruveta asumaan Marseillesissä, niin hän pyysi häntä tulemaan yhtä hyvin hänen luokseen – samoin muualta häntä pyydettiin asettumaan asumaan toisiin paikkoihin – ja niin Nostradamus päätti mennä tuon ystävänsä luo Salonin kaupunkiin. Se oli sopivan matkan päästä Avignonista ja kaikista vähän isommista kaupungeista. Kaupunki tietysti ihastui, kun niin kuuluisa lääkäri asettui sinne. Siellä hän meni uudelleen naimisiin ja taas onnellisesti ja hänen toinen rouvansa oli varakas nainen. Hänen kanssaan hän sitten eli elämänsä loppuun saakka. Parin vuoden kuluttua syttyi taas rutto lähiseudulla ja Aix'in kaupunki pyysi, että Nostradamus tulisi sinne heitä auttamaan. Kuuluisa lääkäri lähtikin ja sai suhteellisen pian ruton pysähtymään aivan kuin ihmeen kautta, sillä hän valmisti pulverin, joka oli pidettävä suussa ja silloin tauti ei tarttunut. Nostradamus oli huomannut, että tautibasillit kulkivat ilman läpi. Ihmiset olivat tietysti äärettömän kiitollisia ja Aix'in porvarit määräsivät hänelle eläkkeen. Sen hän otti vastaan, mutta sanotaan, että hän enimmäkseen antoi rahat köyhille leskille. Kaksi vuotta myöhemmin tuli rutto Lyoniin. Siellä oli eräs taitava lääkäri ja vaikka Nostradamus antoi hänelle neuvoja, niin hän ei kuitenkaan saanut ruttoa pysähtymään ja silloin kaupunki pyysi, että Nostradamus itse tulisi auttamaan. Hän lähtikin sinne, eikä kestänyt kauan ennenkuin rutto oli hävinnyt. Tietysti Lyonin kaupunkikin ihastui ikihyväksi ja antoi lahjoja ja eläkkeitä. Senjälkeen Nostradamus eli Salonissa. Jos me ohimennen kysymme, mikä ihmeellinen taito hänellä oli, kun hän sai ruton pysähtymään, niin voi hyvin ymmärtää, että ei siinä tarvittu mitään ihmevoimia, hän oli älykäs mies ja hän määräsi että puhtautta piti olla ja sitten hän eristi sairaat, niin että ne eivät saaneet levittää tartuntaa ja hänen keksimänsä pulveri puhdisti ilman, niin että todella voi ajatella, että se esti tartunnan. Ja sitten vielä hän oli voimakas persoonallisuus, luottamusta ja uskoa

herättävä olento, niin että kun hän tuli sairaiden luo, niin he heti saivat uutta uskoa ja elämän voimaa. Ja jos ihminen tahtoo, ettei häntä paranneta, niin ei tarvita muuta, kyllä hän silloin sairastaa, mutta jos hän tahtoo parantua, niin lääkärin on helppoa tehdä terveeksi. Sentähden ovat kaikki lääkärit koettaneet aina herättää hyvää uskoa ja luottamusta potilaissa.

Kun Nostradamus nyt eli siellä Salonissa hiljakseen ja rauhassa, alkoi hän vähitellen tulla tunnetuksi toisellakin tavalla. On otettava huomioon, että hän oli juutalaista sukuperää, Israelin suvusta ja tämä luultavasti teki, että hänen veressään oli jotakin taikaa. Hän oli aina nuoresta pitäen joskus joutunut erikoiseen tilaan, jossa hän näki tulevia asioita ja matkoillaan kulkiessaan hän silloin tällöin tuli ihmisille sanoneeksi jotakin. Hänen päähänsä ikäänkuin pälkähti sanoa heille jotakin, joka koski tulevaisuutta. Ja tällaiset ennustukset, joita hän aivan huomaamattaan heitteli ympärilleen, kävivät poikkeuksetta toteen ja ihmiset alkoivat ajatella hänestä, että se on merkillinen tietäjä. Ja kun tämmöinen huhu levisi Ranskassa, niin ihmiset tietysti ottivat tarkoin vaarin hänen sanoistaan. Siitä on paljon kaskujakin. Eräänä kauniina kesäamuna Nostradamus seisoi verannalla ja katseli taivasta. Pikkukaupungissa on aina paljon maaseutulaisia ja nytkin eräs ohikulkija kuuli kun Nostradamus sanoi itsekseen, että on oikein sellainen ilma, että nythän herneitä pitäisi istuttaa, ne menestyisivät hyvin. Ahaa, ajatteli tuo maalaisukko, hän ennustaa ja ukko riensi kotiin ja kylvi herneitä, jotka menestyivät mainiosti, tietäähän sen, että herneet nyt useimmiten menestyvät mainiosti. Ja huhu levisi, että Nostradamukselta piti kysyä, mitä milloinkin piti tehdä. Ja sen jälkeen alkoi tulla kyselyjä kaikenlaisista asioista. Ja monenlaiset pikkuenustajat ympäri Ranskaa käyttivät hyväkseen Nostradamuksen nimeä painattaen kirjoja, joissa oli jos minkälaisia hassutuksia Nostradamuksen nimellä painettuna. Eihän nykyään enää voida tällä tapaa painattaa toisen nimellä mitä tahansa, mutta silloin voitiin. Kun tämä tuli Nostradamuksen

tietoon, niin hän päätti, että asia oli korjattava. Hän rupesi julkaisemaan vuosittain almanakkoja ja kirjoitti niissä, milloin mitään sopi tehdä ja antoi hyviä neuvoja kaikille. Nämä levisivät ympäri Ranskan ja yhä lisäsivät hänen mainettaan ja kuuluisuuttaan. Meidän on otettava huomioon, että Nostradamus oli astrologi. Hänen talossa yläkerroksessa oli huone, tornirakennus, jossa oli vain neljä pylvästä ja katto eikä seiniä. Tässä huoneessa hän vietti yönsä hiljaisessa yksinäisyydessä. Siellä hän istui ja katseli taivasta ja teki laskelmia tähtien asennoista useimpana yönä viikossa. Mutta kahtena yönä viikossa hän meni tavallisesti erikoiseen jonkunlaiseen hurmiotilaan ja näki näkyjä, ja nämä hän kirjoitti muistiin lyhyesti sattuvilla sanoilla. Mutta hän piti visusti salassa nämä muistiinpanonsa eikä kellekään kertonut mitään ja hän on itse kertonut, että noina öinä, jolloin hän joutui haltiotilaan, oli aivan kuin jumalallinen henkiolento olisi tullut hänen luoksensa ja näyttäytynyt hänelle. Hän käytti siellä ulkonaisia keinoja, piti jalkansa kylmässä vedessä jne. päästäkseen siihen tilaan. Ja silloin hän näki profeetallisia näkyjä tulevaisuudesta. Hän sanoi itse: hänelle paljastettiin ihmiskunnan kehitystä, historian kulkua, pitkiä aikoja eteenpäin aina vuoteen 3797.

Siihen saakka hän katseli ihmiskunnan kehitystä ja varsinkin juuri Ranskan historiaa, mutta myöskin osittain muun Euroopan historia paljastui hänelle. Ja hän sanoo itse, että kaikki paljastui hänelle niin tarkalleen, että hän joka kohdassa voi piirtää vuosiluvun. Mutta hän ei uskaltanut kirjoittaa sitä edes papereihinsa ja nämä hän tarkasti piti salassa. Mutta sitten hän tuli ajatelleeksi, että täytyisihän hänenkin jättää jälkeensä jotakin, että olisi jotakin hyötyä ihmiskunnalle hänen näyistään. Ja silloin hän päätti tehdä sillä tavalla, koska hän ei uskaltanut proosakielellä kirjoittaa ja selvin sanoin tätä tehdä, että hän kirjoitti kaikki runomuotoon ja hän nimitti niitä quatreineiksi ja varusti ne riimeillä ja rytmeillä. Ne olivat kirjoitetut niin mutkikkaasti ja salaperäisesti kuin mahdollista. Hän peitti

tietonsa niinkuin todellinen tietäjä, jotta ei kuka tahansa näkisi, mitä se on. Tämmöisiä runoja hän kirjoitti melkein tuhat kappaletta, 942. Ja hän ei käyttänyt tässä ainoastaan silloista ranskankieltä, vaan usein lisäsi kreikkalaisen tai latinalaisen tai italialaisen sanan, jonka hän asetti ranskalaiseen muotoon tehdäkseen tämän vielä salaperäisemmäksi. Asia oli näet niin, että hänestä oli jo silloin levinnyt maine, että hän oli tietäjä ja profeetta. Ja tuo samainen lääkäri Lyonissa, Jean-Antoine Sarrazin, joka oli hänen kadehtijansa ja kilpailijansa oli valittanut yliopistossa ja kirkossa, että on mahdotonta, että Nostradamus luonnollisin keinoin olisi voittanut ruton, vaan kyllä hän on käyttänyt kiellettyjä keinoja. Tietysti hän on luvannut itsensä paholaiselle. No luonnollisesti kaikki kirkon ja yliopiston miehet kauhistuivat ja pudistivat päätänsä ja sanoivat ai, ai, mutta Nostradamus oli niin kuuluisa, etteivät he ryhtyneet mihinkään toimenpiteisiin. Ja sen tähden Nostradamus ajatteli, ettei hän uskalla julkaista näitä ennustuksiaan proosakielellä, vaan kirjoitti ne tämmöisiksi salaperäisiksi runoiksi. Näitä hän julkaisi vuonna 1555 353 kappaletta, joka käsitti ensimmäisen osan. Yhteensä niitä oli noin 900 ja hän yhdisti ne aina 100 yhteen ja nimitti niitä centurioiksi. Kirja levisi ja merkillistä kyllä vaikka se oli noin salaperäinen, niin se herätti suurenmoisesti huomiota ja hänen maineensa levisi ei ainoastaan Ranskassa vaan ulkomaillakin ja hän tuli niin kuuluisaksi, että hänet kutsuttiin hoviinkin. Siihen aikaan oli kuninkaana Henrik II, jonka puoliso oli tuo surullisen kuuluisa Katariina di Medici. Nostradamus kävi hovissa ja häntä kuningas kohteli erinomaisen armollisesti ja hän kävi prinssienkin luona ja kuningatar pyysi, että hän asettaisi heidän horoskooppinsa. Hän tekikin sen ja sanoi kauniisti ja viisaasti, että kaikki prinssit tulevat hallitsemaan. Kuningatar oli tietysti kovasti mielissään ja Nostradamus kiirehti mielellään kuitenkin kotiin taas. Ja kun hänen ensimmäinen kirjansa oli niin hyvin menestynyt niin päätti hän julkaista jatkoa, niin että v. 1558 eli 3 vuotta myöhemmin hän julkaisi toisen osan näitä

tunnustuksiansa. Niissäkin oli useampia satoja runoja, mutta ei kaikkia. Nyt meillä on siis kaksi tämmöistä aivan vanhaa painosta niitä alkuperäisiä ei tietysti ole suorastaan enää olemassa, mahdollisesti joitakuuta kappaleita voi tuommoisilla okkultisteilla olla ja väitetään, että Pariisin kansalliskirjastossa olisi jäljellä ensimmäinen painos, mutta sitä ei ainakaan ulkomaalaiset oppineet ole voineet tutkia. Kyselyjä on tehty, mutta kirjastosta ei ole saatu mitään vastausta. Joka tapauksessa täytyy tyytyä niihin, jotka on painettu vähän myöhemmillä ajoilla 1600-luvun alussa. Niihin on tehty pieniä lisäyksiä, joten päästäkseen selville Nostradamuksen omista sanoista saa tutkia alkuperäistä tekstiä, mutta tämmöiset pienet virheet ja muutokset ja lisäykset eivät muuta itse asioita. Mieleen on vain painettava, että ensimmäiset katrengit todellakin painettiin ja julkaistiin 1500-luvulla. Tämä on tieteellinen tosiseikka, johon ei mitään voi.

Tahdon ottaa nyt heti pienen esimerkin Nostradamuksen ennustuksista ja sitten esittää hänen kuolemansa. Tuossa kirjassa ensimmäisessä centuriossa oli 35. runo näin kuuluva:

"Le lyon ieune le vieux surmontera,
En champ bellique par singulier duelle:
Dans cage d' or les yeux luy creuera,
Deux classes vne, puis mourir, mort cruelle."
(Hohlenberg, 5. 127)

Jos tämän suomentaa sanasta sanaan, niin se merkitsee: "Nuori leijona on voittava vanhan, taistelukentällä eräässä kummallisessa ja yksinäisessä kaksintaistelussa; kultaisessa häkissä hän puhkaisee hänen silmänsä, kahdesta rikkaammasta ensimmäinen sitten kuolee julman kuoleman." Tämä on nyt oikeastaan selvimpiä ja yksinkertaisimpia runoja, mutta tämäkin on jo näin salaperäinen. Kuitenkin heti kun kirja ilmestyi, niin ihmiset olivat huomaavinaan, että se tarkoittaa Ranskan kuningasta Henrik II. Ja kun Nostradamukselta tiedusteltiin, niin

hän ei sanonut mitään, eikä kieltänyt. Päinvastoin hän itse kävi vielä hovissa ja varoitti kuningasta. Kuningaskin tiesi, että ihmiset ajattelivat, että tämä tarkoitti häntä, mutta hän sanoi, että kuinka kaksintaistelu tulisi mahdolliseksi kuninkaaseen nähden. Ja 4 vuotta myöhemmin, kun tämä kirja oli ilmestynyt, heinäkuun 1. päivänä v. 1559 pidettiin turnajaiset Pariisin ulkopuolella eräässä esikaupungissa sen johdosta, että oli häät kuninkaan kahden tyttären ja kahden korkean herttuan kanssa. Turnajaisissa oli keskiajalla tapana, että suurissa riveissä ritarit lähtivät toisiaan vastaan, joskus vain yksityiset ritarit taistelivat toistensa kanssa. Näissä turnajaisissa kuningas Henrik II, joka ei ollut mikään vanha mies, 40-vuoden ikäinen, sai päähänsä lähteä hänkin kaksintaisteluun ja kukaan ei oikeastaan tahtonut lähteä häntä vastaan, mutta kuningas määräsi erään kreivi de Montgomeryn, joka sanoi, että kuningas saa antaa anteeksi, jos hän ryhtyy tähän kaksintaisteluun, sillä eihän hän mitenkään tahtoisi oman kuninkaansa kanssa taistella ja hän lähti ratsun selkään. Kuninkaalla oli kultainen kypärä ja he ajoivat toisiaan vastaan ja silloin kreivi Montgomeryn peitsi meni kuninkaan kypärän silmäristikon läpi ja aivan vahingossa puhkaisi silmän. Kuningas oli pahasti haavoitettu ja joutui hirmuisiin tuskiin ja muutaman päivän kuluttua kuoli kauheissa tuskissa. Silloin kaikille selvisi, että kuningas oli todella tuo vanha leijona ja Montgomery oli nuori leijona, joka voitti vanhan leijonan eriskummallisessa kaksintaistelussa ja kultaisessa häkissä puhkaisee hänen silmänsä. Silmä oli kultaisessa häkissä ja kuningas kuoli julman kuoleman. Nostradamus siis yksityiskohtia myöten näki tämän tapauksen. Se on juuri huomattava Nostradamuksen ennustuksen suhteen, että ne ovat tällaisia yksityiskohtaisia. Tämä tekee ne niin kaameiksi. Se on aina joku pikkuinen tapaus, joka on kerrottu yksityiskohtia myöten. Nyt kun on meidän päivinämme alettu kiinnittää huomiota ja löydetty ikäänkuin avain hänen merkillisiin sanoihinsa, voidaan aivan helposti lukea Ranskan ja Euroopan historiaa pitkin matkaa ennakolta. Hänellä esiintyy semmoisiakin

yksityiskohtia, että hän selittää, millä tavalla joku on puettuna jossakin tapauksessa ja kun ajattelee, että mahdollisuuksia on biljooneja ja triljooneja pukea itsensä, niin selvitys on aivan mahdoton. Ja ennustukset ovat niin salaperäisiä, että jos lukee kirjan, niin sen työntää luotaan, mutta se kummittelee kumminkin mielessä ja silloin ottaa ja koettaa uudelleen lukea ja joku sana on jäänyt kaikumaan mielessä. Niin on kaikkien pyhien kirjojen, jos otamme Raamatun tai Koraanin tai minkä tahansa. Ensin emme ole intreseerattuja, mutta meissä herää sitten jokin merkillinen aavistus, että se sisältää jotakin ja silloin me näemme ja huomaamme siinä merkillisiä asioita. Ja samoin on Nostradamuksen ennustusten laita, mutta siihen tarvitaan vielä paljon syvempää harrastusta ja jotkut nykyajan oppineet ovat koettaneet niihin syventyä ja siellä täällä on oltu löytävinään avain näihin runoihin. Mutta jos avain on löydettykin, niin voi vain vähäsen katsella eteenpäin. Sentähden Nostradamuksen ennustukset eivät ainoastaan ole mielenkiintoisia käytännölliseltä kannalta, vaan ne ovat sellaisia, että ne kumoavat materialistiset teorit. Se, joka tutustuu Nostradamuksen ennustuksiin, hänen täytyy langeta polvilleen ja tunnustaa, että hänen silmänsä ovat avautuneet näkemään eteenpäin.

Lopuksi mainitsen hänen kuolemastaan. Se tapahtui heinäkuun 2. päivänä 1566. Hänellä oli erikoisen hyviä ystäviä, jotka olivat hänen luonaan edellisenä iltana ja kun näytti siltä, että Nostradamus oli koko lailla virkeä ja henkisesti terve, niin ystävät olivat hyvässä toivossa. Nostradamus sanoi itse, että kun tulette huomen aamulla, niin minä en ole enää. Mutta he eivät uskoneet, kun hän heidän mielestään oli niin hyvinvoipa. Sitten kun ystävät tulivat seuraavana aamuna, niin Nostradamus istui tuolilla lepäävässä ja mukavassa asennossa kuolleena. Kun tarkasteltiin hänen papereitaan, niin huomattiin, että siellä oli yksi runo, joka oli kirjoitettu vuonna 1564 sen perästä, kun hän oli tavannut kuningas Kaarle IX. Tämä oli näet myös kutsunut hänet hoviin. Siinä runossa on tällä tavalla: Palanneena lähetysmatkalta

kuninkaan luo pannaan kuninkaan lahja paikalleen, enemmän ei tehdä, sitten mennään Jumalan luokse. Lähimmät omaiset, ystävät, veljet löytävät sitten aivan kuolleena lähellä vuodetta ja penkkiä. Hän ei ollut vuoteessa, hän istui tuolilla ja penkki oli siinä lähellä ja vuode myöskin ja ystävät tulivat ja löysivät hänet siitä.

* * *